

1103. szám.

1879. Október 5.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal**: Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXII. évfolyam.

BÖLCS BOLONDSÁGOK.

JÓKAI MÓRTÓL.

(Uj folyamatt.)

JÖN A CLARET.

Mostanában történt, még pedig Kolozsvárron: (csodálom hogy az ujságok fel nem kapták, pedig nevezetes eset) hogy egy szép reggelen a nemzeti színház falán nagy vörös betűkben az volt olvasható:

JÖN A CLARET!

Ki az a Claret? Valami énekes, hegedű virtuoz? Kérdőre veszik a színház igazgatót; hát nem tud az róla semmit. Dehogy van eszében vendégművészt hozni ebben a rozsdás világban.

Másnap reggel meg a Biasini vendéglő falára volt felírva, hogy

MÁRKÖZELVANA CLARET!

Ki ez? Mi ez? Régész? Ampelograf? Unitárius főpap? vagy székely-putschnáló angulus?

De Biasini nem tudott arra megfelelni, hogy ő nála ilyenforma nevű vendég számára volna szoba megrendelve.

Harmadnap reggel a Magyar Polgár nyomdájának a falára volt felírva:

MINDJÁRT ITT LESZ A CLARET!

Ahá! Ez journalista fogás lesz! Bizonyosan valami új regényt hirdet Pap Miklós, annak csinál ilyenmódon reklámot.

De a Polgár esküszik égre földre, hogy ő sem ilyen regénynek, sem ilyen regényírónak a nevét soha nem hallotta. Mystificatio lesz az egész: ellenzéki manőver.

Negyednap reggel magának a városháznak a falára volt felírva a vörös betűs rémhír:

MÁR IDE BENN A CLARET!

Tyhü, ez már nem tréfa!

Ez a Claret nem lehet más, mint rabló, gyujtogató, nihilista. Ört kell állani erélyesen s kikutatni, hogy hol lakik? Szükség esetén a szentpétervári házmeisteri rendszert kell felállítani a városban.

Ötödnapp reggelén végre a gróf** ház kapujára volt felírva lángvörös betűkkel:

ITT A CLARET!!!

A publikum beront az ajtón: »Hol van a Claret?«

Arra aztán előlép a pinczemester, felnyitja a pinczegádort; s ime ott áll hosszú sorban palackokra lefejtve a Claret.

T. i. hogy a grófnak sok édes bora volt, a mit ampelograf nyelven úgy hínak, hogy Claret; a pinczemesterének meghagyta, hogy hirdettesse azt a jó bort, hogy eladó hordókban és üvegekben.

A pinczemester gondolta, ha a hirlapban hirdeti, sokba kerül, nem olvassák, s ő találta ki azt a mesterséget, a mivel csakugyan híres ember lett egyszerre a Claret.

MIN KEZDŐDIK A MAGAS DIPLOMACZIA?

Hogy min kezdődik? — Megmagyarázta ezt a minap egy társaságban N. 48-iki képviselő, egy történeti adoma elbeszélésével.

1848-ban a magyar országgyűlés Szalay Lászlót kiküldte követnek Németországra, hogy a frankfurti birodalmi gyűlésen Magyarország érdekeit képviselje.

Az idő mult. Szalay csak nem hallatott magáról semmit.

Ekkor a magyar országgyűlés utána küldte az elnökét, Pázmándy Dénest, hogy nézze meg, mire ment már.

Pázmándy nagy nehezen rátalált Frankfurtban Szalayra valami félreeső kis vendéglőben; akkor is otthon volt és dolgoztatott egy iratokkal tele szobácskában.

— Hát a többi apartmánjaid merre vannak? kérdé tőle Pázmándy.

— Apartmánjaim? Hát hiszen egy magamnak csak elég tán egy szoba?

— Neked, Szalay Lászlónak, tudom hogy elég: de nem elég Magyarország követének. Hát a német képviselővel mire mentél már?

— Beszéltem velük, de rám sem hederitének.

— Hogyan beszéltél velük?

— Hát odamentem hozzájuk.

— Jaj, nem úgy kell azt csinálni. Majd másképp fogjunk hozzá mingyárt.

Azzal Pázmándy Dénes rögtön kifogadta a legelső vendéglőnek az egész első emeletét; oda költöztette be Szalay Lászlót; aztán nagy octav lapos regál papírra metszett meghívásokban beinvitálta az egész német parlamentnek az egyik felét jövő szerdára a magyar követség diszlakomájára, melylyel az a német testvérek iránti rokonszenvét siet kifejezni; a másik felét pedig következő szombatra.

Senki sem maradt el.

A derék németek megismerték a magyar

tokajit, a tokaji után a magyar programot; megáldomásozták egymást kölcsönösen, a jó barátság meg lett kötve, s rövid időn a német parlament minden kívánságára a magyar parlamentnek Ament mondott. Így fordította meg a dolgot nagy hirtelenében Pázmándy (az idősebb.)

Ebből hát megtanulhattuk mármost, hogy min kezdődik a magas diplomácia?

DE AZ A HARMADIK!

Mikoriban Üszög Bódi ennyi meg ennyi esztendővel ezelőtt a mi vidékünkre, a Babukás pusztára, árendásnak került, a legelső vendége is a rettenetes Pille Gábor volt, ki a számadóit hagyván maga helyett gazdálkodni otthon, — rendszerint minden esztendőben már kora tavasszal a nyakába szokta venni az országot, s végiglátogatva a jó cimborákat, és egyiknél másiknál hétszámra is megrekedvén, csak a szüretre szokott elmaradhatlanul hazavetődni, mikorra mind ki van már csépelve a gabona, csak el kell adni. Addig üthetik a nyomát, nincs az a telegramm vagy akár adóintési cédula, amely tudhatná hogymerre induljon utána, legfőlebb birkanyiréskor szokták megtudni egy pillanatra otthon, hogy no most merre van; mert abban az időtájban pontosan meg szokta írni, hogy hova küldjék utána a gyapju árát.

Régi diákkori pajtása, Üszög Bódi, még nem volt kéthetes árendás a Babukás pusztán, mikor nemsokára Sz.-Mihálynap után csak nála termett ám a rettenetes Pille Gábor.

De ni, kétszer is mondtuk már rettenetesnek, hanem egyszer sem mondtuk még meg hogy mért volt hát rettenetes.

Miért? Azért mert a rágalom keresztelte el annak érdemetlenül, rengeteg termete s különösen buzogányszerű roppant öklei miatt, amikkel különben egyetlenegy lélekben sem tett még kárt soha, de amik olyan rettenetes kinézésüvé tették, hogy egészen természetes volt, ha általában rettenetes Pille Gábornak nevezték.

Nemhogy haragudott volna, hanem még tartot is rá, kogy így hiják. »A nagyság imponál,«-szokta mondani, Mert miután maga olyan nagyon nagy volt, nagy tisztelője volt minden

nagynak (lett legyen az Nagy Kristóf, Nagy Becskerek, Nagy Britannia, Nagy Cupász vagy akármi nagy, csak Nagy Bójt ne lett legyen.)

Üszög Bódi a helyét sem találta örömeiben a kedves vendégnek.

A harmadik korszak bornál (mert már félórája mult, hogy a rettenetes Pille Gábor megérkezett,) azt találja egyszerre mondani Üszög Bódi:

— De tudod-e, ki a plébános a szomszéd Zsombékos faluban, aminek ott látszik a tornya, ni?

— Nem én! Nos?

— Régi diák pajtásunk Doby Lőrincz!

— Tyhüh!

— Magam is csak ma tudtam meg a béreseim gyerekeitől, kik Zsombékosra járnak be iskolába.

— Gyerünk hozzá, most mingyárt; te egymagad vagy csak a pusztádon, ketten csak nem tarokkozhatunk estére hármásban, gyerünk Lőrinczhez.

Elindultak hát mingyárt, még pedig csak ugy gyalogosan, csak egyegy puskát vetve a vállra. Üszög Bódi maga sem volt ugyan még Zsombékoson, de mutatták már neki a gyalogutat, amelyen mindenütt a Sió-parton menve, felényi idő alatt ott lehetnek, mint ha kocsin mennének.

Főlkerekedtek hát mindahárman.

Igenis, mert még egy személyiségről megfoghatatlan módon elfelejtettünk ekkorig szólni: a rettenetes Pille Gábor uj-fudlandi kutyájáról, melyet csak azért vett meg valahol egypár esztendő előtt, mert olyan rendkívül nagy volt, s rendkívül nagy árt kértek érte. Ritka egy nagyszerű példány volt: csupa erő, komolyság, méltóság. Nem is hederített semmiféle szóra hacsak közte nem volt a méltóságos titulus. Tudniillik a

gazdája azt a nevet adta neki, hogy: Méltóságod. Persze aztán mindenkinek méltóságolnia kellett, aki azt akarta, hogy hajtson valamit a szavára.

— Méltóságod, gyerünk!

Gazdájának erre a fölszólítására fölkelt a küszöbről, hol eddig méltóságosan aludt, s ment a ténsurakkal.

Sok helyen süppedékes volt az ut a bozótban, jó hogy csak egy vadászosan nagy bagariákban jöttek. Félóra mulva már ott voltak a zombékos paplak udvarán.

A tisztelendő ur nem volt otthon, hanem azt mondták, nemsokára megjön, csak a szomszéd faluba ment.

Üszög Bódinak elfogyott a szivarja, hát elmentek addig a boltba.

— De merre kell a boltba menni?

— Arra ni, a!

— Köszönjük. Majd visszajövünk.

Icik nagyon gyanus szemmel nézte a boltjába lépő ismeretlen urakat.

(»Talán nem is igazi urak! Ha igazi urak, mért járnak gyalog? Ha meg nem igazi urak, mért látszanak uraknak? Aztán az a nagy kutya!«)

Akkoriban uralkodott a vármegyében az a híres Patkó haramia!

— Mi tetszik az uraságoknak? kérdé, tulajdonképen való lelkiállapotának elpalástolásán erőködve Icik. Mitetszik, kérem?

— Adjon kend szivart, — mondja Üszög Bódi.

— Adjon kend kétkrajcár-áru szentjános-kenyeret, mondja a rettenetes Pille Gábor, ki nem volt dohányos, hogy ő is vásálgon valamit.

Icik annyira nem birt különös lelkiállapotával hogy meg sem mozdulva a helyéről sem szivar sem szentjános-kenyér után nem nyult, hanem csak magában motyogta:

»Az egyik kér szivart. A másik kér szentjános-kenyeret. De hát az a harmadik, az a nagy kutya!«

A ténsurak meg már elunták a várakozást:

— Adja már kend azt a szivart!

— Adja már kend azt a Szentjános-kenyeret!

Méltóságod meg lefeküdt méltóságos szokása szerint a küszöbre, még pedig véletlenül-e vagy szándékosan, de bizonyosan Iczik lelkiállapotának még nagyobb konfundálására arra, a melyik a boltból a lakásba vezetett.

Valóságos istencsodája, hogy Iczik ilyen fölka-vart belsővel elő tudta adogatni amit kértek tőle, egyre mondogatva, s ha elmondta megint újra-kezdve:

»Az egyik kért szivart, a másik kért szentjános-kenyeret; de hát a harmadik az a nagy kutya!«

Mikor pedig a vásálok kün voltak a boltjából, ugrott a reteszhez, bereteszelte az ajtót, s rohant be a feleségéhez, kilöve magából az iszonyatoságot:

— Most járt itt Patkó, asszony, áss el minden drágaságot a pincébe!

Akkoriban minden ismeretlen embert mingyárt Patkónak vagy legalább a bandájából való patkószegnek volt szokás tartani azon a vidéken.

»Az egyik kért szivart. A másik kért szentjános-kenyeret. De az a harmadik, az a nagy kutya!«

Azt már süssék ki valami okos emberek, hogy mit akarhatott ennek a folytonos motyogásával Iezik; meglehet talán azt akarta avval konstatálni, hogy amaz ártatlan áruczikkék vásárlása által be van igazolva a két uri ember ártatlan volta s csak arra a harmadikra nézve nem lenne egészen eldöntve, hogy nem-e Patkó? — Elég az hozzá hogy egyre ezt motyogta.

Azután természetesen repült a helségházához, s valóságos gyerekjáték volt neki egyszerűben vasvillát fogatni az egész faluval.

»Itt van Patkó!«

— Nézze biró uram, — mondja Icik, még pedig hogy remegve! — amint megindulva a vasvillás néppel, Üszög Bódit és a rettenetes Pille Gábort épen belépni látták megint a tisztelendő ur kapuján. — Ahun vannak ni! Az egyik kért szivart a másik kért szentjános-kenyeret. De a harmadik, az a nagy kutya!?

A vasvillások körülfogták a pap házat.

Üszög Bódiék még mindig csak magát találták a szakácsnét, aki természetesen már halálra

volt válva. Ez is tudta már, hogy Patkóék a faluban vannak.

Bódiék az egyik szobába helyezkedtek el, hogy majd ott várakoznak. A puskákat a szögletekbe-támogatták le.

A rettenetes Pille Gábor (bizonyosan ez a Patkó, gondolta a szakácsné) mingyárt kérde:

— Van-e a tisztelendő urnak — —?

— Dehogyan van, kérem! Vágott bele lélekszakadva a szakácsné, mit gondolhatva egyebet annál, mint hogy a pénzés zacskót kéri; — nincs a tisztelendő urnak semmije is! Akár a templom egere!

— A ménkűt! De egy italbor csak kerül mégis a háznál?

A szakácsné az első szempillantásban már mentve hitte az életét a beszélgetés illetlen fordulata által, azt gondolván hogy a pincébe-menetel ürügye alatt most majd elszaladhat, de Méltóságod eközben méltóságos szokása szerint már a küszöbre feküdt, hát a szakácsné olyan képpel hozott elő a pincze helyett a pohárszékéből bort, poharakat, mint aki bizonyosan tudja, hogy majd mingyártlevágják a fejét.

Ottkin kocszörgés — megérkezett a tisztelendő ur, kit a kapuban álló vasvillások értesítettek, hogy éppen most rabol odabenn nála másodmagával Patkó. A szakácsnét bizonyosan megölték eddig.

— Be kell rájuk löni az ablakon, tanácsolta Iczik.

— De hátha tisztességes emberek! — szölt közbe öregbíró uram. Én csak egy pillanatra látam őket, amint a kapun beléptek, de nekem úgy tetszett hogy elég tisztességes kinézése van annak a két urnak.

— Jól van, bíró uram, jól, mondja Iczik; de az a harmadik, az a nagy kutya!?

Agyon kell löni őket az ablakon át! Meg kell rohanni a házat!

Már ezt a lármát ottben is meghallották. A szakácsné nem tudta belőle, hogy meg van-e mostmár mentve az élete, vagy csak most hal meg igazán.

— Adjátok meg magatokat!

— Le kell löni amelyik kiteszi a lábát az ajtón!

— Adjátok meg magatokat! Adjátok meg magatokat!

E már nem tréfa.

Bódiék kitalálták hogy hányat ütött a faluban; s éppen azért nem volt tanácsos az ajtóban mutatkozniok, míg a helyzet tisztázása érdekében sem, hátha megsértezi őket valami bolond ember kezében levő ostoba tüzkös-puska.

De itt a mentő angyal, a szakácsné. Ezt kiküldik békekövetségnek.

Megmondták neki a neveiket, hogy mondja meg a tisztelendő urnak, aztán minden rendén lesz.

De a mentő angyal a maga nevét sem tudta volna most senkinek is megmondani, hát maguknak kellett kikiabálniuk pap barátjuknak, hogy ők vannak itt: Üszög Bódi, meg Pille Gábor!

— Hadd lássalak benneteket! kiáltotta vissza tamáskodó Lőrincz barátjuk egetostromló dörgő hangja. — Gyertek ki a folyosóra! (Le a vasvillákkal, puskákkal, hiveim!)

— Irtóztató meggondolatlanság, tisztelendő ur, ha mondom, — intette a vakmerő papot, sietősen hátrafelé furakodva Iczik; — tessék csak meggondolni: az a harmadik, az a nagy kutya!

Bódiék nevetve jöttek elő a folyosóra, a pap a karjaikba repült.

Azután még a bíró uramat is bevitték magukkal egy pohár borra. A vasvillás nép is régen hazatakarodott, — s talán már éjfél felé is járhattott a tarokk az egymást régóta nem látott három jó barát közt, de Iczik még akkor is tanúságos nyughatatlansággal mondogatta magában mindigre, álmatlanul forgolódva az ágyában:

»Az egyik vett szivart; a másik vett szentjános-kenyeret De a harmadik, az a nagy kutya!?»

Nyilván azért nem birt kiengesztelődni az iránt a harmadik iránt (egyebet mit gondolhasson az ember?) mint hogy az meg nem vett semmit. Száraz kundcsaft mit jön a boltjába?

PARLAMENTI ÁLLAPOTOK.

1) Mérsékelt ellenzék.

3) Szélső bal.

2) Egyesült ellenzék.

4) Ó konzervatívek.

5) Klerikális párt.

7) Programm.

6) A mameluk.

8) Költségvetési vita.

9) Katonabeszállásolási törvényjavaslat.

11) Kabinet kérdés.

10) Krízis.

12) Alkotmány-revizio.

AZ UJ PINCZÉR.

Ország világ tudja, hogy a mi vasuti állomás főnöknek csak félszeme van, a másik meg hogy üveg.

Hanem a »Kék diófa« kávéház új pinczére, Guszti, csak tegnap foglalt el a hivatalát, természetesen még nem tudta ezt, mikor az állomásfőnök ma délután szokás szerint megjelent a kávéházban.

— Feketét! mondja a parancsolatja iránt tőle tudakozódó Gusztinak, ki láthatólag olyan tekintettel véste emlékezetének a márványtáblájára ezt a »feketét,« mely teljes biztosítékot nyújtott arra nézve, hogy azt onnét a tábláról amíg ő a »Kék diófánál« pinczér, az állomásfőnök ur pedig törzsvendég lesz, soha semmi többé le nem törli.

A fekete, gyönyörű precízióval, egy pillanat alatt szervirozva volt.

Az állomásfőnök, amint mi többi törzsvendégek ezt látni már megszoktuk, de amire Guszti, az ujdonatuj pinczér, majd hanyatt esett, szokás szerint kicsavarta az üvegszemét, beledobta a vi-

zes pohárba, és azt mondta szokás szerint hanyagon a lélekjelenlét után valamennyi zsebéhez kapkodó Gusztinak, mint máskor a régi pinczérnek, hogy mossa meg azt a szemét.

Guszt még sohasem látott ilyen, de életrevaló gyerek, nem volt bolond, hogy elárulta volna hogy még nem látott. Nem tudom melyik zsebében találta meg, de ekkorra már, mind össze-szedte a lélekjelenlétét, elröpült az állomásfőnöknek a szemével, s a másik pillanatban már kimosva prezentálta a fényes réztálczán, s nagy önértetet kifejező tekintete elárulta, hogy ez az üvegszem is föl van már vésve bizonyos márvány táblára.

Az állomásfőnök ur szokás szerént megröngyeltette az üvegszemét, szokás szerint a helyére srófolta azt újra, s egyet höpintve a feketéből, szokás szerént elkezte olvasni a »Nagy Herhirdőt,« mikor észre veszi, hogy Guszt még mindig ott áll.

— Hát maga mit akar még?

— Kérem a másik szemét is nagyságodnak!

Jó barátok.

Lurkó és Furkó voltak egymásnak nagyon jó barátai.

Lurkónak volt esze, Furkónak egy csep sem.

Furkónak volt pénze, Lurkónak dehogy volt.

De mint jó barátok közt elvárható, Furkó megosztotta Lurkóval a pénzét; Lurkó megosztotta Furkóval az esztét. Így segítettek egymáson.

Furkó nevezte Lurkót filozofusának, Lurkó nevezte Furkót pénztárokának.

Egyszer azonban megváltották a szerencsétlenség: összeveszttek.

Lurkó azt állította, neki van igaza.

Furkó azt állította, neki van igaza.

Tulajdonképpen egyiknek sem volt igaza.

Lurkó azt állította, hogy ő tudna Furkónak az eszével jó tanácsot adni, de Furkó nem veszi hasznát. Furkó azt állította, hogy neki volna pénze, de Lurkó mingyárt elkölte.

Rettentő veszekedés lett a dolgukból.

Lurkó utóbb így szólt Furkóhoz:

— Furkó barátom,

Nincsen pénzed, látom.

Ezért tehát isten veled,

Utunk mármost ketté — reped.

Lurkó tehát otthagya Furkót. Ő ugymond nem lakik egy földél alatt ilyen furkóval, mint a milyen ez a Furkó. Ezután külön konyhát tart.

Lurkó egy hét mulva levelet kap Furkótól.

»Kedves filozofusom! Tenné meg azt a szívességet, hogy a kölcsönzött pénzeket visszaszolgáltathatná, miután mármost nem vagyunk jó barátok. Tisztelettel Furkó m. k.«

Lurkó így felelt vissza:

»Kedves pénztárnokom! Ön a pénzét kéri tőtem, és egyuttal filozofusnak, bölcsnek nevez. Nem küldöm vissza a pénzét; és pedig csak azért, hogy ki ne mutassam vele rólam táplált jó véleményének az alaptalanságát. Bizonyos, hogy akkor nem lennék többé bölcs, hanem boldog emberré lennék egyszerre Lurkó m. k.«

Mi az az illumináció?

— Hát világkiállítás az ablakban.

Főhadnagy Stwrzsek.

— Jelentem alásson főhadnagy ur, tessék nekem megmondani, hogyan van jobban mondva: Rostopschin avagy Benediktiner?

— Szamárr! Én nekem Rostopschin is Benediktiner is, de teneked csak Schnapsz.

Pisti a silabizálásnál.

»F, e, j, — fej; sz, e, — sze.«

— Nohát mondd ki!

»Nagy balta.«

Amit a nagyságos asszony tudni kívánt.

— Hallja-e, szakácsné, én csak azt szeretném tudni, hogy kettőnk közül melyikünk tulajdonképpen az asszony a háznál, én-e vagy maga?

— Hát a régi helyemen bizony én voltam, de ha itt más a házirend talán, akkor nem maradok.

Érdemes tudnivalók

1880-ra. (A most megjelent és minden könyves boltban kapható »Nevezzünk« naptár jövődőléseiből.)

Orákulum. (Uj esztendőre.) Amit nem kívánsz, hogy mások teneked cselekedjenek, te se cselekedd azt másnak: — hát ne menj senkihez is új esztendőt köszönteni.

* Az új esztendő teljes pompájával bevonul. Tetőtől talpig a legelső váci-utczái 27 krajczáros boltból stafírozta ki magát.

* Egyik nagy lapunk világfolyását intéző vezércikkben »kéznefekvő« okoknál fogva, melyek »a helyzetet uralják,« »keresztül vihetőnek« tartja, hogy »kifejezést adjunk érzelmeinknek« stb. stb. Így tanulunk meg magyarul.

* Egy országgyűlési képviselő a mai országos ülésen nagy szégyentől menti meg a választóit. Tudniillik nem szól hozzá a szőnyegen forgó dologhoz.

* Az ártatlan husvéti bárány sok farkasnak kerül az asztalára.

Orákulum. (Májusra.) Ha szabad madár vagy valahol zöld mezőkön, erdőkben, — üdvözöld szép májusi reggelen hálaadó enekkeddel az Istent, hogy nem vagy rab madár nagy városok rideg vígasztalan sziklafalai közt!

* Vidám verőfényes illatos tavasz ottm valahol. A főváros száz meg száz műhelyében, pinczehelyiségeiben, egymáshátán levő íróasztalokkal tömött száz meg százféle íróműhelyeiben és egyéb börtöneiben, ezer meg ezer görnyedő alak fur farag, varr, ír, mind meggörnyedve, mind napfénytelen szük szomorú helyeken, és nem látja az Isten szép nyíló tavaszát. — *Handlé! Handlé! Geld auf Alles!* Ez az ő tavasza, nyara, őszje és tele.

* Ő nagyságaik, ő méltóságai és ő pénzeszsákosságaik stb. finoman löversenyre kocsikáznak.

* Ő nagyságaiknak, ő méltóságaiuknak és ő pénzeszsákosságaiknak gyönyörű lovaik, gyönyörű kocsijaik és gyönyörű kocsisaik vannak, és gyönyörűn és finoman robognak el a nem gyönyörű és nem is finom szegény bámuló és csodáló utcaneép közt.

* Egy népszínházi új operette előadásán egy mészároslegény elpirul.

* Annak az emlékezetére, hogy Krisztus urunk korbáccsal kergette el a templom közeléből a vásártűtő kufárokat, a fővárosi templomok oldalába mind boltokat építenek. Az ember a templomból kilépve, mingyárt kéznél kaphatja a pálinkás butyikot.

* A kerepesi ut sarkán nyugateuropai művelt utasokból álló bámuló csoport vonja magára a járókelők figyelmét. Kistül, hogy a nemzeti színház épületét bámulják, neu győzve csodálkozni rajta, hogyan lehetett ekkora gyönyörű telekre ilyen sekezeselába szörnyépületet építeni és építtetni. De remélik, hogy az illetőket be is csukták.

* A lucskos őszi napok itt vannak. A semmiféle lucskos időtől vissza nem riadó hangverseny-hirdető német művészek szétáradnak Európán, Ázsián, Afrikán, Amerikán, Ausztrálián és Polynézián.

ELŐFIZETÉSI FÖLHIVÁS

az

„ÜSTÖKÖS“-re.

Az új évnegyed elkeződöttével fölkérjük t. olvasóinkat, hogy az előfizetéseket mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönakadás történjék.

Az előfizetések — legczélszerűbben postalátnyal — az »Athenaeum« kiadó hivatalába küldendők.

Előfizetési ár:

oktobertől—deczember végeig . . 2 frt.

Az „Üstökös“ kiadó-hivatala.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státiónteca 80-ik szám alatt.

Budapest, 1879.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájában

Budapest, Szervita-tér 3. szám.

Főmunkatárs

SENKY PÁL.

Rajsolja

JANKO.

Különös figyelemre méltó!

A hirneves
dr. FORTI-féle
sebtapasz,

mely rendkívüli
gyógyereje, elválasztó,
erlelő s fájdalomt

csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosab s egyszersmind
gyökeres gyógyulást eszközöl különemű bajokban. Egy csomag ára **50 kr.** nagyobb csomagé **1 frt.** használati utasítással együtt postán küldve **20 krral** több.

Központi küldeményező raktár Pesten:

TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerész urnál, király-utca a 7. száma

Bécsben Pleban F. X. gyógyszerterében, István tér 1. sz.
Dr. Girtler F. gyógyszerterében, Freising 7. sz. Herzbaby G. gyógyszerterében, Neubau, Kaiserstrasse Nr. 90. — **Grätzben:** Nedved A. gyógyszer. a Mur-téren. Továbbá kapható **Budapesten: Pillich F.** udv. gyógyszerterében nagy (3) korona u. — **Formágyi F.** gyógyszer. 3. korona u. 26. sz. — **Ij. Dr. Wagner D.** városbíró. — **Schernhoffer K. özv.** a »nagy Kristófhöz« czimzett gyógyszer., váci-u. és a Kristóf-tér sarkán; és id. Dr. Wagner D. gyógyszer. váci-u. 59. — **Egressy R.** gyógyszer. nádor-u. 2. — **Sztupa Gy.** a Kalvintéren. — **Telkesy J.** udv. gyógyszer. a várban, — **Wlaschek E.** gyógyszer. a Krisztina vár. — **Frum J. Schwartzmayer K.** gyógyszer., viziv. főu. — **Elszardorfer G.** gyógyszer. Tabánban (Ráczy.) főu. — **Alsó-Lendván:** Kiss B. nál. — **Aradon** Rozsnyay M. és Schaffner A. gyógyszer. urnál. — **Beretytyó-Ujfalun** Sárrethy L. — **Békéscsabán:** Varságh B. — **Bihar-Mező-Keresztesen:** Greczki. — **Büd-Szent-Mihályon:** Lukács F. — **Debreczenben:** dr. Róthschnek V. E., Tamássy K. és Göltl N. és Örvényi O. — **Duna-Földváron:** Nádhéra P. — **Egerben:** Schuttágy J. Kölnér Lőr. és Buzáth L. — **Eperjesen:** Isépy Gy. — **Ersekújvárott:** Conlegner J. — **Gyöngyösön:** Mersits N. — **Győrött:** Lehner F. — **Husztón:** Keresztes S. — **Jászberényben:** Teschler E. — **Kaposvárt:** Kecskesy T. — **Karczagon:** Báthory B. — **Kassán:** Kóregtkő A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedűs L. — **Késmárkon:** Genersich C. A. — **Komáromban:** G rötschel Zs. és Schmidthauer A. — **Kun-Madarason:** Jung K. — **Léván:** Boleman Ede. **Losonczon:** Kirchner D. és Plichta L. — **Mező-Berényben:** Baranyi N. — **Mező-Turon:** Borbás J. — **Miskolczon:** Dr. Csáthy, Szabó és Mayer R. gyógyszer. — **M-Szilgeten:** Héder L. — **Mitroviczon:** Kerstonoschitz A. főnáll. — **N-Kanisán:** Prager Béla és Belus J. — **N-Károlyban:** Sötér J. — **N-Kőrösön:** Medveczky Gy. — **N-Szombaton:** Pántotsek R. — **N-Váradon:** Huzella M. és Molnár J. gyógy. — **Nyiregyházán:** Korányi J., Szopkó Alfred gyógyszer. és Kovács S. — **Pakszon:** Malatinszky S. — **Pécsen:** Sipőcz J. — **Pozsonyban:** Pisztory B. — **Putnokon:** Fekete N. — **Rimaszombaton:** Hamaliár K. — **Rozsnyón:** d. Posch J. gyógyszer. és Hirsch J. N. — **S-A-Ujhelyen:** Gallik G. és Pintér F. — **Sümegen:** Stamborsky L. — **Szabadkán:** Józ J. — **Szathmáron:** Bossin J. Dr. Lengyel M. és Böszörményi J. — **Szegeden:** Kovács A. — **Sz-Fehérvárott:** Braun J. és Dieballa Gy. — **Székelyhídon:** Szabó J. — **Szombathelyen:** Pillich F. — **Tarpan:** Monó J. — **Temesvárott:** Tárcazy J. és Pap J. — **Tecson:** Ágoston Gy. — **Tisza-Lőkön:** Pintér P. T-Ujlakon: Rozyk G. — **Tokajban:** Dr. Juhász P. — **Ungvárott:** Lám Sándor és Fránkel M. gyógyszer. Speck J., Peltsarszky A. és Krausz A. — **Veszprémbe:** Ferenczy K. — **Villányon:** Fekete E. — **Zirczen:** Tejfel J. **Erdélyország. Kolozsvárt:** Valentini A. Wolf J. és Biró J. — **Brassón:** Schuster K. L., Gyertyánffy J. és Verzár. — **M-Vásárhelyt:** Bucher M. — **Segesvárt:** Id. Misselbacher J. B. — **Szászváros:** Rekert E. K. Ezen kitűnő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytápasz készítője. **Forti László.** Lakása: Budap., I. k. vár, Nándor-u. 145.

Temesváry Móricz

cipő-gyára

Budapest, király-utca 2. sz.

Orczy-ház.

A téli szükségletre a nál nagyban és kicinyben:

Hölgyek számára:

Nemez pongyola cipőket minden színben szakkal és eszkorral 1 frt 80 kr.
Eberlasztiny vagy bőrszagos topánokat magas vágással, a legfinomabban kiállítva 3 frt.

Özveg bőrtopánokat, erős ch arin vagy bornyubőrrel vere nemébbéssel, sze-elve. Dupla talppal, eső időben tartós 3 frt 40 kr

Urak számára:

Topányokat, bornyu vagy bagaria bőrből, szegzett és srófol duplatalppal, igen erős 4 fit

Topányokat o. osz lakkbőr-ből, szegzett dupla talppal és srófmunkával, munkába és eső időben való 4 fit 80 kr

Térszizmák, dupla bagaria bőrből háromszoros csavarral ellátott dupla talppal vízmentes 8 frt 80 kr. Ugyanaz orosz lakk bagaria bőrből 12 fit

Megrendelések póstai utánvagy az összeg beküldése mellett a legpontosabban megküldetnek.

Kimerítő árjegyzékek ingyen.

A vadászat

kedvelőt figyelmeztetem jóminőségű, jutányos belölt vadász-fegyvereimre. Kétesövű Lefauchaux fegyver, valdói Ruban-csővel frt 25, 28, 35. — Kétesövű finomabb damaszkesővel frt 38, 40, 50, 75. — Kétesövű Lancaster fegyver, Ruban-csővel frt 35, 40, 45, 50. — Kétesövű finomabb damaszkesővel frt 55, 60, 70, 75. — Fegyverek csoszok-nek, frt 6.50. 7.50. — Kétesövű kapszis fegyverek frt 12.50, 15, 18, 20. — Werdnl vontesövű ismétlő golyós fegyver, medve, vadkan, szarvas, nagy vad vadászatra 52 fit. — **Patronok.** Cal. 16, 12. Lefauchaux barna száza 1.50, 1.90 frt. 1-ső minőségű zöld száza 1.80, 2.00 . Lancaster barna száza 1.90, 2.30 . 1-ső minőségű zöld száza 2.10, 2.50 .

Töltény-folytások minden kaliberű 1 doboz 200-al 40 kr. — Párizsi háromfelét tartalmazó doboza 65, 85 kr.

U. Nagy vadakra Lefauchaux vagy Lancaster-töltényekbe 5 ös golyók doboza 90 kr. — **Flobert fegyverek,** társaságban mulatsággal párosult, nem durranó, golyóval czéllövészetbe szobában is, sörétt kisebb madarakra, 12, 14, 16, 20, 26 frt. — **Flobert pisztolyok** frt 7.50, 10, 12, 14.50. — **Flobert töltények,** 100 db golyós 50 kr. frt 1.80, sörétes frt 1.50, 2.60. — **Vas czéllábakk** kiugró bohócczal és mozsárral 9 frt. **Vontesövű halottvetű revolverek** 25 db tölténnyel, sima 5, 7, 9, frt, véssével 6, 8, 10 frt. Finomabb kiállításban 10, 14, 18, 20 frt. — 10 lövetű revolverek 25-40 frt. — **Angol Bull dog** kis formájú erős lövésű revolverek 12, 14, 15 frt. — 10 lövetű biztonsági Lancaster revolver-fegyver 56 frt. — **Revolver töltények** 100 db 7 mm. 2. — 9 mm. 2.50, 12 mm. 3.50 frt. — **Lancaster revolver töltények** 100 db 7 mm. 3.20, 9 mm. 4.50, 12 mm. 5.20.

A vadászat egyéb kellékei. Lefauchaux és Lancaster töltény készületek 1.50, 2.40 frt. Becsavaró gépek 3.75, 5 frt. Gyutas beállítású tök frt 1, 2.85. — Töltény kivonók 50 kr., frt 1, 1.25. — Tölténnyártó övek frt 2, 3.50, 5. — Töltény-táskák kemény sárga angol bőrből frt 8.75, 12 frt. Vadász-táskák, vízhatlan kelméből, chagrin, borju és bagaria bőrből, frt 3.50, 4.50, 6, 8, 12 frt. nagyok nyulással frt 7.50, 10, 14.50. Lőportárok biztonsági fedéllel 1-6 fontnak 2.80-7 frt. — Vadász-kürtök és jeladó sipók 60 kr., 1, 2, 5, 10 frt. — Kutyatanító korál nyakravalók frt 1.20, 1.50. — Kutyavezető zsinórok és láncok 50 kr., 1, 2 frt. Kutyatorok frt 1, 3.50. — Ujvárosi agarászó ostor 4, 10 frt. — **Fegyver-szők** 4.50, 12 frt. — Fegyvertokok vagy szekrények egy és két fegyvernek 8, 15 frt. — **Vadász-zékek,** bot gyantán is használhatók frt 4.20, 6, 10 frt. — **Berendezett pinzetok** 3, 5, 8 üvegnek frt 9, 10.50, 13.50. — **Vadász tapló sapkák** 1 frt, posztóból zöldre beszege frt 1.70.

Vadász-disztárgyak természetű szarvas, őz, róka, vaddisznó és egyéb állatfejek egész és fel nagyágban. 4.50, 7, 9, 15, 40 frt. **Lovagló eszközök.** Angol nyeregk disznóbőrrel frt 15, 20, 25, 35. — Angol kantárok frt 4.80, 8.50, kengyelvas szijjak frt 2.50, 3.60 Kengyelvasak frt 1.60, 2.50; zablák frt 1.80, 3.50; trenzi 50 kr., 1 frt; kötőfékek frt 2.50; sarkanyuk 80 kr., felecsatlóható 2 frt; rhinoceros lovagló-intézi vasszők 70 kr, frt 1.20, 2.50; lömértékek 90 kr; rugany ló-lábmertők frt 2.25; istálló lámpások erős domboru üveggel olajnak, tűzmentes frt 1.70, 2.40, 2.90. — Lovaglási gamaschnik ruvagy, frt 3.50, fekete és sárga bőrből frt 4.50, 7.50.

GUMI az ösmert párisi czikkék személyes oltalomra, házi szükségletre és betegek ápolására. — **Vízmentes eső öltönyök** mind a két oldalon hordhatók, ujjakkal és fejjedővel frt 10, 10.50 11. — Bő kocsizó és lovagló kőpenyek, erős bélessel frt 14.30, 15.75, 17.25. Világos és drapszínű kocsizó kőpenyek frt 18, 19, 21.

Levélni próbamegrendeléshez az új képes árjegyzék mellékelteik, meg nem felelő tárgyakat vissza vesz

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, Dorottya-utca 1. szám.